

متن پرسش

مگر قرار نبود نماز ما را از فحشا باز نگه دارد، مگر روزه نبود برای اینکه از لقمه بگذریم و به لقمان برسیم، پس کو؟ چرا هرچه رکوع و سجود بجا می آوریم چرا در مسیر اربعین که قرار می گیریم چرا روزه که می گیریم، تغییر حس نمی شود؟ و الله این درد کجا برم که نمازم بجا و روزه ام بجا و گناهانم نیز بجا!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین که احساس می کنید باید در جای دیگری باشید و گناهان را تأیید نمی کنید را، ساده نگیرید. حتماً داستان دلسوخته ای که هر شب خدا را می خواند و ذکر الله از دهان او نمی افتاد. در همه حال لفظ الله بر زبان داشت و یک دم از این ذکر، نمی آسود. شنیده اید که شبی شیطان به سراغش آمد و گفت: این همه الله را لبیک کو؟ چگونه او را این همه می خوانی و هیچ پاسخ نمی شنوی؟ اگر در این ذکر، سودی بود، باید ندایی می شنیدی و لبیکی می آمد. مرد، شکسته دل شد و به خواب رفت. در خواب حضرت خضر را دید که به او می گوید: چه شد که از ذکر بازماندی؟ گفت: همه عمر او را خواندم، هیچ پاسخ نشنیدم. اگر بر در کسی چند بار بکوبند، پاسخی شنوند. من سال ها است که الله می گویم و لبیک نمی شنوم. ترسم که مرا از خود رانده باشد و سزاوار لبیک نباشم. خضر گفت: هرگاه که او را خواندی، او تو را پاسخ گفته است. گفت: چگونه؟ گفت: همین که او را می خوانی، او تو را حال و توفیق داده است که باز بیایی و الله بگویی. آن الله گفتن های تو، لبیک های خدا است. اگر رد باب بودی، آن توفیق نمی یافتی که باز آیی و باز او را بخوانی. بدان که اگر در دل تو سوز و دردی است، آن سوز و گدازها، همان فرستادگان خدا هستند که از جانب خدا تو را پاسخ می گویند و به درگاه او می کشانند. و جناب مولوی آن مطلب را به این صورت مطرح کرده است:

گفت آن الله تو لبیک ماست / آن نیاز و درد و سوزت پیک ماست

ترس و عشق تو کمند لطف ماست / زیر هر یا رب تو لبیک هاست

موفق باشید